

175

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 11 lutego 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad przeprowadzania badań sprzętu do stosowania środków ochrony roślin.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. Nr 90, poz. 446, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Badanie sprzętu do wykonywania zabiegów ochrony roślin, zwanego dalej „sprzętem”, polega na ocenie jego stanu technicznego i obejmuje badanie ogólne, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Badanie sprzętu polowego i sadowniczego, ciągnikowego lub samobieżnego, obejmuje, oprócz badania ogólnego, badanie stanu technicznego następujących urządzeń:

- 1) pompy,
- 2) mieszadła,
- 3) zbiornika,
- 4) urządzeń pomiarowo-sterujących,
- 5) układu cieczowego,
- 6) filtrów,
- 7) belki polowej,
- 8) rozpylaczy,
- 9) wentylatora.

3. Zakres badań określa załącznik do rozporządzenia.

4. Sprzęt powinien być badany w odstępach czasu nie przekraczających dwóch lat, z tym że przy określaniu pierwszego terminu badania sprzętu bierze się pod uwagę datę jego produkcji.

§ 2. 1. Sprzęt podlegający badaniu powinien zostać dostarczony przez jego posiadacza do wyspecjalizowanej jednostki organizacyjnej, upoważnionej przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin do przeprowadzania badań.

2. Sprzęt dostarczony do badań powinien być umyty z zewnątrz i wewnątrz, wyposażony w osłony zabezpieczające ruchome elementy, a jego zbiornik wypełniony w 2/3 czystą wodą.

3. Dopuszcza się możliwość przeprowadzenia badań w gospodarstwie posiadacza sprzętu, przy zachowaniu warunków umożliwiających wykonanie badania.

§ 3. Wyniki badania sprzętu dokumentuje się w protokole kontroli, który powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres posiadacza sprzętu,
- 2) numer upoważnienia jednostki przeprowadzającej badanie,
- 3) numer ewidencyjny sprzętu,

- 4) określenie typu i rodzaju sprzętu,
- 5) numer fabryczny, nazwę producenta, rok produkcji sprzętu,
- 6) datę ostatniego badania sprzętu,
- 7) wyszczególnienie urządzeń podlegających badaniu,
- 8) rodzaj wyposażenia,
- 9) przedmiot badań,
- 10) wynik badań,
- 11) podpis osoby przeprowadzającej badanie.

§ 4. Posiadaczowi sprzętu sprawnego technicznie wydaje się zaświadczenie potwierdzające sprawność techniczną sprzętu, które powinno zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres posiadacza sprzętu,
- 2) numer ewidencyjny sprzętu,
- 3) typ, nazwę producenta, rok produkcji sprzętu,
- 4) numer protokołu kontroli i zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu,
- 5) datę przeprowadzonego badania sprzętu,
- 6) termin następnego badania.

§ 5. Sprzęt sprawny technicznie jednostka przeprowadzająca badanie oznacza znakiem kontrolnym, który powinien zawierać:

- 1) rok przeprowadzenia badania,
- 2) numer zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu,
- 3) nazwę „Inspekcja Ochrony Roślin” oraz napis „sprzęt dopuszczony do użytku”.

§ 6. 1. Jednostka przeprowadzająca badanie prowadzi rejestr przebadanego sprzętu.

2. Rejestr powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres posiadacza sprzętu,
- 2) typ, nazwę producenta, rok produkcji sprzętu,
- 3) numer protokołu kontroli i zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu,
- 4) datę przeprowadzonego badania sprzętu,
- 5) wynik badań,
- 6) podpis osoby przeprowadzającej badanie.

§ 7. Pierwsze badanie sprzętu będącego w eksploatacji w dniu wejścia w życie rozporządzenia powinno być przeprowadzone w terminie do dnia 31 grudnia 2001 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:
J. Janiszewski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 11 lutego 1999 r. (poz. 175)

ZAKRES BADAŃ SPRZĘTU DO STOSOWANIA ŚRODKÓW OCHRONY ROŚLIN

Badanie ogólne:

- 1) sprawdzenie kompletności i prawidłowości zamocowania zabezpieczeń i osłon części wirujących,
- 2) sprawdzenie pewności mocowania sprzętu na układzie zawieszenia ciągnika lub połączenia maszyny z ciągnikiem (sworznie, zaczepy, dyszel),
- 3) sprawdzenie stanu zużycia części i podzespołów sprzętu rzutujących na jakość wykonywanych zabiegów, bezpieczeństwo dla operatora i środowiska (węże cieczowe, węże hydrauliczne, zbiornik, połączenia mechaniczne, zawory, korpusy rozpylaczy, układ jezdny),
- 4) sprawdzenie, czy zbiornik nie posiada pęknięć i przecieków,
- 5) sprawdzenie przylegania pokrywy zbiornika,
- 6) sprawdzenie, czy badany sprzęt jest czysty, bez skupisk osadu po środkach ochrony roślin oraz bez znacznych ognisk korozji,
- 7) sprawdzenie, czy sprzęt spełnia podstawowe funkcje.

Badanie stanu technicznego poszczególnych urządzeń sprzętu polowego i sadowniczego, ciągnikowego lub samobieżnego

1. Badanie pompy:

- a) sprawdzenie prawidłowości działania układu smarowania pompy,
- b) sprawdzenie prawidłowości działania systemu tłumiącego pulsacje,
- c) sprawdzenie, czy natężenie wypływu cieczy powoduje uzyskanie ciśnienia zapewniającego prawidłową pracę sprzętu,
- d) sprawdzenie, czy nie ma przecieków cieczy z pompy.

2. Badanie mieszadła:

sprawdzenie, czy zbiornik jest wyposażony w minimum jedno mieszadło. Na mieszanie powinno być użyte takie natężenie przepływu cieczy, które powoduje widoczny efekt mieszania.

3. Badanie zbiornika:

- a) sprawdzenie, czy zbiornik jest wyposażony w odpowietrzenie,
- b) sprawdzenie położenia i działania zaworu spustowego,
- c) sprawdzenie stanu sita wlewowego,
- d) sprawdzenie położenia i czytelności wskaźnika poziomu cieczy,
- e) sprawdzenie, czy sprzęt jest wyposażony w sprawnie działającą instalację do przepłukiwania zbiornika oraz w zbiornik na czystą wodę,
- f) sprawdzenie, czy sprzęt jest wyposażony w sprawnie działające urządzenie do rozładnia.

4. Badanie urządzeń pomiarowo-sterujących:

- a) sprawdzenie manometru lub elektronicznego urządzenia do sterowania sprzętem — zgodnie z instrukcją obsługi,
- b) sprawdzenie lokalizacji manometru,
- c) sprawdzenie, czy manometr ma podziałkę zapewniającą kontrolę ciśnienia w zakresie stosowanych ciśnień roboczych,
- d) sprawdzenie błędów wskazań manometru,
- e) sprawdzenie, czy wszystkie zawory działają poprawnie,
- f) sprawdzenie stabilności i powtarzalności ciśnienia.

5. Badanie układu cieczowego:

- a) sprawdzenie szczelności,
- b) sprawdzenie, czy wszystkie części układu cieczowego są trwale zamocowane i zabezpieczone przed samoczynnym obracaniem lub przesuwaniem w trakcie pracy.

6. Badanie filtrów:

- a) sprawdzenie, czy są co najmniej dwa stopnie filtrowania oprócz sita wlewowego i filtrów przy rozpylaczach,
- b) sprawdzenie, czy wielkość oczek filtra tłoczego jest prawidłowa,
- c) sprawdzenie stanu technicznego.

7. Badanie belki polowej:

- a) sprawdzenie, czy belka polowa jest stabilna, i czy przy długości powyżej 10 m ma możliwość, przy zetknięciu z przeszkodą, odchylenia się do tyłu i do przodu,
- b) sprawdzenie prawidłowości położenia belki polowej względem opryskiwanej powierzchni,
- c) sprawdzenie funkcjonowania elementów biorących udział w podnoszeniu i składaniu belki: przeguby, siłowniki, linki, bloczki, dźwignie. Belka polowa w sprzęcie polowym o długości powyżej 10 m powinna posiadać zabezpieczenia chroniące rozpylacz przed kontaktem z ziemią. Belka polowa w sprzęcie sadowniczym powinna być zabezpieczona osłoną przed mechanicznym uszkodzeniem o gałęzie drzew,
- d) sprawdzenie działania znacznika,
- e) sprawdzenie ustawienia rozpylaczy oraz czy nie następuje samooprysk maszyny,
- f) sprawdzenie, czy składanie i rozkładanie belki polowej nie uszkadza przewodów ciśnieniowych i opraw rozpylaczy,
- g) sprawdzenie, czy po wyłączeniu zasilania belki polowej nie występuje wyciek cieczy z rozpylaczy.

8. Badanie rozpylaczy:

- a) sprawdzenie jednolitości rozpylaczy,
- b) sprawdzenie rozkładu nierównomierności poprzecznej wypływu cieczy na całej długości belki polowej w sprzęcie polowym,
- c) sprawdzenie nierównomierności natężenia wypływu cieczy w sprzęcie sadowniczym.

9. Badanie wentylatora:

— sprawdzenie stanu technicznego wentylatora i układu napędowego.